

Nella Dan bordet på Timor

Af Benny Strøm – "Båds"

Bådsmand på Nella Dan fra 1975 til 1987

Vi lå mellem Timor og Flores på vej sydover. Jeg kom som vanligt på broen kl. 05:45 til dagvagten – "Alle mand på dæk ved dagry" har altid været mit motto som bådsmand.

Lidt ude om agter lå en kriger med Dannebrog oppe, så der kunne herske tvivl om nationalitet. Skipper John Brinch Jensen var på broen godt knotten over den gamle kriger havde fået gang i maskineriet lige den morgen, da vi kom forbi. Kunne de da ikke bare være blevet hjemme...

Ikke nok med det. Krigeren signalerede også, at vi skulle stoppe. Det havde JBJ ingen intentioner om, så vi fortsatte uanfægtet. Maskintelegrafene fik et ekstra nøk og Olga tog lidt flere omdrejninger. Som JBJ sagde, så lå Nella i internationalt farvand og vi kendte sgu' ikke de skævejede bavianer.

Krigeren fulgte vel med os en lille times tid. Så blev de vist trætte af at vente på, at vi fik hold på Olga, for de lagde et varselsskud i havet med et ordentligt sprøjt foran stævnen. Der var ikke så meget at rafle om. Vi blev bedt om at følge dem ind i en bugt og ankre op. Skipper var ikke tilfreds, men mente, at vi nok hellere måtte gøre, som de sagde – "... men ingen faldereb eller lodslejder; de kan få en pindelejder!"

Op over skibssiden entrerede en flok på 20 kampklædte med maskinpistoler samt en officer af lavere rang. Ham skulle jeg vise op på broen til JBJ.

Skipper var i fuld uniform, da vi kom op og stod og gennemgik nogle papirer. Han så op og sagde til mig, at jeg godt kunne tage ham soldaten med ned igen. Så vendte han blikket mod soldaten og ... hold nu kæft et møgfald han fik! "Hvad fanden det lignede, at hans chef tillod sig at sende

Om fortælleren:

Jeg startede til søs tilbage i 1959 som messedreng på m/s Spigerborg hos CK Hansen, hvor jeg endte som ungmand, før jeg kom hjem og på søfartsskole i Frederikshavn.

Op gennem 1960'erne sejlede jeg på dækket af svenske skibe frem til slutningen af 1966, hvor jeg stod af i Napier på New Zealand.

Samme dag mønstrede jeg m/s Rikke Skou. Derefter blev det til nogle år med Mærsk på Arild Mærsk, Gjertrud Mærsk og sidst Dagmar Mærsk.

Fra 1973 var det Nella Dan.

Hun blev mit hjem og liv til søs indtil jeg til sidst blev smidt fra borde i julen 1987. Her endte min tid som sømand.

Som jeg siger: "Det er ingen skam at gå i land, når man bliver sat af".

Jeg stak aldrig til søs igen.

en officer af lavere grad! Han havde øjeblikkeligt at forføje sig og få sin r.. fra borde. Han kunne svømme tilbage og sige til sin overordnede, at fanden ville bryde løs, hvis ikke en anden med meget høj rang kunne indfinde sig.”

Officeren forsøgte sig spagfærdigt: ”... Jo, men altså; Timor havde lige udvidet deres territorial farvand til 200 sømil den morgen”

Brinch kom op fra stolen og så meget vred ud, da han sagde: ”Idiot. Det rager mig en høstblomst. Se så at komme af mit skib”.

De menige soldater blev ombord på dækket. Der gik 3-4 timer, før der kom en ny officer med en masse sildesalat på skuldrene om bord. Han blev vist op til skipper og kort tid efter forlod alle soldaterne skibet.

Nella Dan kunne dampe videre.

Det viste sig, at der havde været utrolig meget diplomatisk aktivitet både fra dansk og australsk side. Ikke kun om Nella Dans tilstedeværelse indenfor den nye 200 sømil grænse.

Australienerne var stærkt utilfredse med Timors forsøg på at udvide til en 200 sømil grænse, da den vist både gik ind over australsk farvand, men også helt ind over land. and men også deres sø grænse.